UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Jn noc. psalm[us]

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

Sorbong.

Et ſup excelſa mea deducet
me victor: in pſalmis canente
Gloria. An. Dñe audiui au-
ditũ tuũ et timui. ps Lauda
te. An. In tympano et cho-
ro in cordis et organo lauda
te deũ. Hymnus. Ecce iaz.
℣. Repleti ſumus. Sup bn-
dictus añ. Per viſcera miſe-
ricordie dĩ noſtri viſitauit nos
oriens ex alto. Sabbato In
uitatoriũ. Dominũ deũ nrm
venite adoremus. ps. Veni-
te exultemus. In noc. pſalm⁹
Cantate domio cã
ticũ nouũ qꝛ mira
bilia fecit. Sal-
uauit ſibi dextera
eius: et brachium
ſanctum eius. Notum fecit
dñs ſalutare ſuum: in conſpe-
ctu gentium reuelauit iuſticiã
ſuam. Recordatus eſt miſe-
ricordie ſue et veritatis ſue do
mui iſrael. Viderunt omnes
termini terre ſalutare dei no-
ſtri. Iubilate deo omnis ter-
ra: cãtate et exultate ⁊ pſallite
Pſallite dño i cithara i citha
ra ⁊ in voce pſalmi: in tub du
ctilibus et voce tube cornee.
Iubilate in cõſpectu regis do
mini: moueatur mare et ple-
nitudo eius orbis terrarum:
et qui habitant in eo. Flu
mina plaudent manu ſimul:
mõtes exultabũt a conſpectu
dñi: qm̃ venit iudicare terraz.
Iudicabit orbem terrarũ i iu
ſticia et populos in equitate.
Dominus regnauit ira-
ſcãtur populi: qui ſedes
ſuper cherubin moueat terra.
Dominus i ſion magnus et
excelſus ſuper omnes poplos
Confiteant nomini tuo ma
gno quoniã terribile et ſanctũ
eſt: et honor regis iudiciũ dili
git. Tu paraſti directõẽs iu
diciũ et iuſticiam in iacob tu
feciſti. Exaltate dominũ de-
um noſtrũ: et adorate ſcabel-
lũ pedũ eius quoniam ſanctũ
eſt. Moyſes et aaron in ſacer
dotibus ei⁹: et ſamuel int eos
qui inuocant nomẽ ei⁹ Inuo-
cabant dominũ et ipſe exau-
diebat eos: in columna nubis
loquebatur ad eos. Cuſto-
diebant teſtimonia eius: et p̃-
ceptum quod dedit illis Do
mine deus noſter tu exaudie-
bas eos: deus tu propicius fu
iſti eis et vlciſcẽs in oẽs ad-
inuentõnes eorum. Exaltate
dominũ deũ noſtrũ: et adora-
te in monte ſancto eius: quoni
am ſanctus domin⁹ deus nr̃.
Gloria. An. Quia mirabi-
lia fecit dominus.
Iubilate domino oẽs is
terra: ſeruite dño in leticia In-
troite in conſpectu eius in ex-
ultatione. Scitote quoniam
dominus ipe eſt deus: ipſe fe-
cit nos et nõ ipſi nos Popls

eius et oues paſcue eiꝰ introi
te portas eius in cõfeſſione:
atria eius ĩ hymnis cõfitemĩ
illi. Laudate nomen eius q̊
niã ſuauis ẽ dñs. in eternum
miſericordia eius: ⁊ vſq; ĩ ge-
neratõne ⁊ generationem veri
tas eius. Pſalmus.
Mjſericordiam et iudici
um cantabo tibi domi-
ne Pſallã ⁊ intelligam ĩ via
immaculata quando venies
ad me Perambulabã ĩ in-
nocẽtia cordis mei: in medio
domus mee. Nõ ꝓponebam
ante oculos meos rem iniu-
ſtam facientes p̄uaricationes
odiui. Nõ adheſit mihi cor
prauum: declinantẽ a me ma
lignum non cognoſcebã De
trahẽtem ſecreto proximo ſuo
hũc pſequebar. Supbo oclo
⁊ inſatiabili corde: cum hoc ñ
edebam. Oculi mei ad fide
les terre vt ſedeant mecũ: am
bulans in via immaculata h̄
mihi miniſtrabat. Non ha-
bitabit in medio domꝰ mee
q̇ facit ſuperbiã. qui loquitur
iniqua: nõ direxit in cõſpectu
oculoꝝ meorũ. In matutino
interficiebã oĩes pctõres ter
re: vt diſperderem de ciuitate
dñi oĩes opantes iniquitatẽ
Gloria patri et filio et ſpiri-
tui ſancto Sicut erat in prin-
cipio ⁊ nũc et ſemper et in ſecu
la ſeculorum Amen. Añ Iu
bilate deo oĩs terra. pſalmꝰ
Domine exaudi orõez me
am ⁊ clamor meꝰ ad te
veniat Nõ auertas faciẽ tuã
a me: in quacũq; die tribulor
inclina ad me aurẽ tuã. In q̃
cunq; die inuocauero te velo-
citer exaudi me Quia defece
rũt ſicut fumus dies mei: ⁊ oſ
ſa mea ſicut cremium aruerũt
Percuſſus ſum vt fenũ ⁊ aru
it cor meum: q2 oblitus ſum
comedere panẽ meũ. A voce
gemitus mei adheſit os meũ
carni mee. Similis factꝰ ſuz
pellicano ſolitudinis: factꝰ ſũ
ſicut nycticorax in ꝺ domicilio
Vigilaui ⁊ factus ſum ſicut
paſſer ſolitarius in tecto To
ta die exprobrabant mihi ini
mici mei: et qui laudabãt me
aduerſũ me iurabant Quia
cinerem tanq̄ panem mãdu-
cabam: ⁊ poculũ meũ cũ fletu
miſcebam. A facie ire et indi
gnationis tue: q2 eleuans al-
liſiſti me. Dies mei ſicᷓ vm-
bra declinauerũt: et ego ſicut
fenum arui. Tu autẽ domie
in eternum permanes: et me-
moriale tuũ in generatõne et
generatõnem. Tu exurgens
miſereberis ſyõ: quia tempus
miſerendi eius quia venit tẽ-
pus. Quoniã placuerũt ſer-
uis tuis lapides eius: et terre
eius miſerebũtur. Et time-
bunt gẽtes nomen tuum do-

inie:et omnes reges terre glo/
riam tuam Q uia edificauit
dn̄s ſyon ꝛ videbitur in gl̄ia
ſua. R eſpexit in orationem
humiliū ꝛ nō ſpreuit p̄ces eo/
rū. S cribātur hec in genera
tione altera: ꝛ populus q̄ crea
bitur laudabit dn̄m. Q uia
proſpexit de excelſo ſācto ſuo:
dn̄s de celo in terram, aſpexit
U t audiret gemitus cōpedi
toꝝ: vt ſolueret filios iteremp
toꝝ. U t annūcient in ſyon
nomē dn̄i: ꝛ laudē eius in hie
rusalē. I n cōueniēdo poplos
in vnū: ꝛ reges vt ſeruiāt dn̄o.
R eſpondit ei in via virtutꝫ
ſue: paucitatē dierū meoꝝ nū
cia mihi. N e reuoces me in
dimidio dierū meoꝝ: in gene
ratione ꝛ generatōem āni tui
I nitio tu dn̄e terrā fundaſti:
ꝛ opa manuū tuarū ſunt celi.
I pſi peribūt tu aūt permanes
ꝛ om̄es ſicut veſtimētū vete/
raſcent. E t ſicut opertorium
mutabis eos ꝛ mutabuntur
tu aūt idē ipſe es: ꝛ anni tui n̄
deficient. F ilij ſeruoꝝ tuoꝝ
habitabūt: ꝛ ſemen eoꝝ in ſe/
B Enedic culū dirigetur
anīa mea domio: ꝛ om/
nia que intra me ſunt nomini
ſancto eius. B enedic anima
mea dn̄o: ꝛ noli obliuiſci oēs
retributiones eius. Q ui ꝓpi
ciatur omnibꝫ iniquitatibus
tuis: qui ſanat om̄es infirmi/

tates tuas. Q ui redemit de
interitu vitam tuam: qui coro
nat te in miſcđia ꝛ miſeratōi/
bus Q ui replet in bonis de
ſiderium tuum: renouabitur
vt aquile iuuentus tua F a
ciens miſericordias dominꝰ:
ꝛ iudiciū om̄ibus iniuriā pa/
tientibus. N otas fecit vias
ſuas moyſi: filijs iſrael volun
tates ſuas. M iſerator ꝛ mi
ſericors dominꝰ: longanimis
ꝛ multū miſericors. N on in
perpetuū iraſcet̄: neq̄ in eter/
nū cōminabitur. N on ſcđm
peccata noſtra fecit nob̄ neq̄
ſcđm iniquitates noſtras re/
tribuit nob̄ Q uoniā ſ̄m al/
titudinē celi a terra: corrobo/
rauit miſericordiā ſuā ſup ti/
mentes ſe Q uantum diſtat
ortus ab occidēte: lōge fecit a
nobis iniquitates noſtras.
Q uō miſeretur pater filioꝝ
miſertus eſt dn̄s timentibꝫ ſe
quoniā ipſe cognouit figmen
tū noſtrum. R ecordatus ē
quoniā puluis ſumus: homo
ſicut fenū dies eius: tāq̄ flos
agri ſic efflorebit. Q uoniaꝫ
ſpiritus pertranſibit in illo: ꝛ
non ſubſiſtet: ꝛ non cognoſcet
amplius locum ſuum. M i/
ſericordia autem domini ab
eterno: et vſq̄ in eternum ſup
timentes eum. E t iuſticia il
lius in filios filioꝝ his qui
ſeruant teſtamētū eius. E t

memores ſunt mandatorum
ipſius ad faciendum ea. Do-
minus in celo parauit ſedem
ſuam: ⁊ regnum ipſius omni-
bus dominabitur. Benedi-
cite domino angeli eius: po-
tentes virtute facientes ver-
bum illius ad audiendã vo-
cem ſermonũ eius. Benedi-
cite dño omẽs virtutes eius:
miniſtri eius qui facitis vo-
luntatẽ eius. Benedicite do-
mino omĩa opera eius in om-
ni loco dñationis eius: bñdic
aĩa mea dño. Glĩa. An. Cla-
mor meus ad te veniat deus

BEnedic anima mea do-
mino: dñe deus me⁹ ma-
gnificat⁹ es vehemẽter. Cõ-
feſſionem et decorez induiſti:
amictus lumine ſicut veſtimẽ-
to. Extẽdes celũ ſicut pellez:
qui tegis aquis ſuperiora ei⁹.
Qui ponis nubem aſcenſuz
tuũ: qui ambulas ſup pẽnas
ventorꝫ. Qui facis angelos
tuos ſpiritus: ⁊ miniſtros tu-
os ignem vrentem. Qui fũ-
daſti terrã ſuper ſtabilitatẽ ſu-
am: non inclinabitur in ſecu-
lũ ſeculi. Abyſſus ſicut ve-
ſtimentum amictus eius: ſu-
per mõtes ſtabũt aque. Ab
increpatiõe tua fugient: a vo-
ce tõitrui formidabũt. Aſcẽ-
dũt montes ⁊ deſcendũt cam-
pi: in locũ quez fundauit eis.
Terminũ poſuiſti quez non
tranſgredientur: neqꝫ conuer-
tent operire terrã. Qui emit-
tis fontes in conuallib⁹ inter
medium montiũ ptranſibũt
aque. Potabunt omẽs be-
ſtie agri: expectabũt onagri i
ſiti ſua. Super ea volucres ce-
li habitabũt: de medio petra-
rũ dabunt vocem. Rigans
montes de ſuperioribus ſuis
de fructu operũ tuorũ ſatiabi-
tur terra. Producens fenuz
iumẽtis: ⁊ herbã ſeruituti ho-
minũ. Ut educas panez de
terra: et vinum letificet cor ho-
minis. Ut exhilaret faciem
in oleo: ⁊ panis cor homis cõ-
firmet. Saturabũtur ligna
campi ⁊ cedri libãi quas plã-
tauit: illic paſceres nidifica-
bunt. Herodij domus dux
eſt eorũ: montes excelſi ceruis
petra refugiũ erinatijs. Fe-
cit lunã in tempora: ſol cogno-
uit occaſum ſuũ. Poſuiſti te-
nebras ⁊ facta eſt nox: in ipſa
pertranſibunt omẽs beſtie ſil-
ue. Catuli leonuz rugientes
vt rapiant ⁊ querãt a deo eſcã
ſibi. Ortus eſt ſol ⁊ congre-
gati ſũt: ⁊ ĩ cubilibus ſuis col-
locabũtur. Exibit homo ad
opus ſuũ: et ad operationẽ ſu-
am vſqꝫ ad veſperã. Quam
magnificata ſũt opa tua dñe
omĩa in ſapientia feciſti: im-
pleta eſt terra poſſeſſione tua.
Hoc mare magnũ ⁊ ſpacio-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſuum manibꝫ: illic reptilia quo
rū non eſt numerus A nima
lia puſilla cū magnis: illic na
ues ptranſibunt. D raco iſte
quem formaſti ad illudendū
ei: oīa a te expectant vt des
illis eſcam in tpe. D ante te
illis colligēt: aperiente te ma-
nū tuā oīa implebūtur bo
nitate. A uertente aūt te faci
em turbabūtur: auferes ſpm̄
eorū et deficient: ⁊ in puluerē
ſuum reuertētur E mitte ſpi
ritum tuū et creabūtur: ⁊ re-
nouabis faciem terre. S it glo
ria dn̄i in ſeculū: letabit do-
minus in operibꝫ ſuis. Q ui
reſpicit terrā ⁊ facit eā tremere
qui tangit mōtes et fumigant
C antabo dn̄o in vita mea:
pſallā deo meo q̄diu ſum. I o
cundū ſit ei eloquiū meū: ego
vero delectabor in dn̄o D e-
ficiāt peccatores a terra ⁊ ini
qui ita vt non ſint: benedic a-
nima mea domino.
C onfitemini domino et
inuocate nomen eius: annūci
ate inter gentes opera eius.
C antate ei et pſallite ei: nar
rate oīa mirabilia eiꝰ L au
damini in nomine ſancto eiꝰ:
letetur cor querentiū dominū
Q uerite dn̄m ⁊ confirmami
ni: querite faciem eius ſemper
M emētote mirabiliū eiuſ:
que fecit pdigia eiꝰ ⁊ iudicia
oris eius. S emen abraham
ſerui eius filij iacob electi eiꝰ
I pſe dn̄s deus noſter: in vni-
uerſa terra iudicia eius. M e
mor fuit in ſeculū teſtamenti
ſui: verbi quod mandauit in
mille generatōnes Q uod di
ſpoſuit ad abrahā: ⁊ iuramē-
ti ſui ad yſaac. E t ſtatuit il
lud iacob in preceptum ⁊ iſrl̄
in teſtamentū eternū. D icēs
tibi dabo terram chanaan: fu
niculū hereditatis vr̄e. C ū
eſſent numero breui: pauciſſi
mi ⁊ incole eius. E t pertrā-
ſierūt de gente in gentem: et
de regno ad populū alterū.
N on reliquit hominē nocere
eis: ⁊ corripuit pro eis reges.
N olite tangere chriſtos me-
os: ⁊ in prophetis meis noli-
te malignari. E t vocauit fa
mē ſup terrā: ⁊ oīne firmamen
tū panis cōtriuit. M iſit an-
te eos virū in ſeruū: venūdatꝰ
eſt ioſeph. H umiliauerūt in
compedibus pedes eius: fer-
rū ptrāſijt animā eius donec
veniret verbū eius. E loqui
um dn̄i inflāmauit eū: miſit
rex et ſoluit eum princeps po
pulorum ⁊ dimiſit eū. C on
ſtituit eū dn̄m domus ſue: et
principem oīs poſſeſſionis
ſue. V t erudiret principes
eius ſicut ſemetipſū ⁊ ſenes eiꝰ
prudētiā doceret. E t intra-
uit iſrael in egiptū ⁊ iacob ac
cola fuit i terra chā. E t auxit

populum ſuum vehementer :
⁊ firmauit eũ ſuꝑ inimicos eꝰ
Conuertit coꝛ eoꝝ vt odirẽt
populũ eius : ⁊ dolũ facerent
in ſeruos eius Miſit moyſẽ
ſeruũ ſuũ aaron quẽ elegit ip-
ſum. Poſuit in eis verba ſi-
gnoꝝ ſuoꝝ: ⁊ ꝓdigioꝝ in ter-
ra cham. Miſit tenebras et
obſcurauit : ⁊ non exacerba-
uit ſermones ſuos. Conuer
tit aquas eoꝝ in ſanguinem:
⁊ occidit piſces eoꝝ Edidit
terra eoꝝ ranas in penetrabi-
libus regum ipſoꝝ. Dixit ⁊
venit cynomia ⁊ cyniſes i om
nibꝫ finibus eoꝛum. Poſuit
pluuias eoꝝ grandinẽ: ignem
comburentem in terra ipſoꝝ.
Et percuſſit vineas eoꝛum
⁊ ficulneas eoꝛũ: ⁊ cõtriuit li-
gnum finium eoꝝ. Dixit et
⁊ venit locuſta ⁊ bꝛuchus: cu-
ius non erat numerꝰ. Et cõe
dit oĩe fenũ in terra eoꝛũ: et
comedit omnẽ fructum terre
eoꝝ. Et percuſſit oĩe ꝑmo-
genitũ in terra eoꝝ: pꝛimitias
oĩs laboꝛis eoꝝ. Et edu-
xit eos cũ argẽto ⁊ auro ⁊ nõ
erat in tribubꝫ eoꝛuꝫ infirmꝰ.
Letata eſt egyptus in pꝛofe
ctione eoꝝ. qꝛ incubuit timoꝛ
eoꝛũ ſuꝑ eos. Expandit nu-
bem in pꝛotectõem eoꝛum: et
ignem vt luceret eis ꝑ noctẽ.
Petierũt ⁊ venit coturnix: ⁊
pane celi ſaturauit eos. Diſ
rupit petram ⁊ fluxerũt aque:
abierunt i ſicco flumia. Qm̃
memoꝛ fuit verbi ſancti ſui :
quod habuit ad abꝛahaꝫ pu
erum ſuũ. Et eduxit poplm̃
ſuũ in exultatõne: ⁊ electos ſu
os in leticia. Et dedit illis
regiones gentium : ⁊ laboꝛes
populoꝝ poſſederũt. Ut cu
ſtodiant iuſtificatõnes eius :
⁊ legẽ eius requirant. Glia.
An. Benedic aĩa mea dño.
Confitemini dño quoni
am bonus: qm̃ i ſeculuꝫ
miſericoꝛdia eius. Quis lo-
quetur potẽtias dñi: auditaſ
faciet oĩes laudes eiꝰ Bea
ti qui cuſtodiũt iudicium: et
faciũt iuſticiã in omni tempo
re. Memento noſtri domie i
beneplacito populi tui: viſita
nos in ſalutari tuo. Ad vi-
dendũ in bonitate electoꝝ tu
oꝛum ad letandum in leticia
gentis tue: vt lauderis cuꝫ he
reditate tua. Peccauimꝰ cũ
patribꝫ noſtris: iniuſte egimꝰ:
iniquitatem fecimus. Pr̃es
noſtri in egypto non intellexe
rũt mirabilia tua: non fuerũt
memoꝛes multitudinis miſe
ricoꝛdie tue. Et irritauerunt
aſcendẽtes in mare: mare ru-
bꝛum. Et ſaluauit eos ꝓpt̃
nomen ſuum vt notũ faceret
potentiam ſuam. Et increpauit mare rubꝝ ⁊ exiccatum
eſt: ⁊ deduxit eos in abyſſis ſi

cut i deſerto Et ſaluauit eoſ
de manu odientium: ⁊ redēit
eos de manu inimici. Et o-
peruit aqua tribulantes eos:
vnus ex eis non remāſit. Et
crediderūt ī verbis eius ⁊ lau
dauerūt laudem eius. Cito
fecerūt obliti ſunt operū eius:
non ſuſtinuerūt cōſilium eius
Et concupierūt cōcupiſcen-
tiaꝫ in deſerto: ⁊ temptauerūt
deum in aquoſo. Et dedit
eis petitionem ipſoꝝ: ⁊ miſit
ſaturitatē in animas eorum.
Et irritauerūt moyſen in ca-
ſtris aaron ſanctum domini.
Aperta eſt terra ⁊ deglutiuit
datan: ⁊ operuit ſup̄ cōgrega
tionem abyron. Et exarſit
ignis in ſynagoga eoꝝ: flam-
ma cōbuſſit peccatores. Et
fecerunt vitulū in oreb: et ado
rauerunt ſculptile. Et muta
uerūt gloriā ſuam in ſimilitu
dinem vituli comedentis fe-
num. Obliti ſūt deū q̄ ſalua
uit eos. qui fecit magnalia in
egypto. mirabilia ī terra chaꝫ
terribilia in mari rubro. Et
dixit vt diſperderet eos ſi nō
moyſes electus eius ſtetiſſet ī
confractione in conſpectu eiꝰ
Ut auerteret iraꝫ eius ne di
ſperderet eos: ⁊ pro nihilo ha
buerūt terram deſiderabilem
Non crediderūt verbo eius.
⁊ murmurauerūt in taberna-
culis ſuis: non exaudierūt vo
cem dñi. Et eleuauit manū
ſuam ſuper eos: vt proſterne-
ret eos in deſerto. Et vt de-
ijceret ſemen eorum in natōni
bus: ⁊ diſpergeret eos in regi
onibus. Et initiati ſūt beel
phegor: ⁊ comederunt ſacrifi-
cia mortuorum. Et irritaue
runt eum in adinuentōnibus
ſuis: ⁊ multiplicata eſt in eis
ruina. Et ſtetit phinees et
placauit ⁊ ceſſauit quaſſatio.
Et reputatū eſt ei in iuſtici-
am in generatione ⁊ generati
onem vſq; in ſempiternum.
Et irritauerūt eum ad aquā
contradictionis: ⁊ vexatus ē
moyſes propter eos q2 exacer
bauerunt ſpiritum eius. Et
diſtinxit in labijs ſuis nō di-
ſperdiderunt gentes quas di
xit dominus illis. Et cōmix
ti ſunt inter gentes ⁊ didicerūt
opera eoꝝ: et ſeruierūt ſculp
tilibus eorum: ⁊ factum eſt il
lis in ſcandalum. Et immo
lauerūt filios ſuos ⁊ filias de
monijs. Et effuderunt ſan-
guinem innocentem: ſangui-
nem filiorum ſuorum ⁊ filiaꝝ
ſuarum quas ſacrificauerunt
ſculptilibus chanaan Et in
terfecta eſt terra in ſanguini-
bus ⁊ contaminata eſt ī ope-
ribus eorum: et fornicati ſunt
in adinuentionibus ſuis.
Et iratus eſt furore domi-
nus in populum ſuum: ⁊ ab-

hominatus ẽ hereditatẽ ſuã.
Et tradidit eos ĩ manus gẽ-
tiũ: ⁊ dñati ſũt eoꝝ qui ode-
rũt eos. Et tribulauerũt eoſ
inimici eoꝝ: ⁊ humiliati ſunt
ſub manibus eoꝝ ſepe libera-
uit eos. Ipi aũt exacerbaue-
runt eũ in conſilio ſuo: ⁊ hu-
miliati ſunt in iniquitatibuſ
ſuis. Et vidit cũ tribularen-
tur: ⁊ audiuit orationẽ eorũ.
Et memor fuit teſtamẽti ſui
⁊ penituit eum ſm multitudi-
nem miſericordie ſue. Et de-
dit eos in miſericordias: ĩ cõ-
ſpectu omniũ qui ceperãt eos
Saluos fac nos dñe deus nr̃
⁊ congrega nos de nationib⁊.
Ut confiteamur nomini ſã-
cto tuo: ⁊ glorieĩur ĩ laude tua.
Benedictus dñs deus iſra-
el: a ſeculo ⁊ vſq; in ſeculum ⁊
dicet omĩs populus fiat fiat.
Confitemi dño quoniã
bonus: qm̃ in ſeculũ mi-
ſericordia eius. Dicãt nũc
qui redempti ſunt a domino:
quos redemit de manu inimi-
ci: de regiõib⁊ cõgregauit eos
A ſolis ortu ⁊ occaſu: ab aq̃-
lone ⁊ mari. Errauerũt in ſo-
litudine in inaquoſo: viã ciui-
tatis habitaculum nõ inuene-
runt. Eſurientes et ſitiẽtes:
anima eoꝝ ĩ ipis defecit. Et
clamauerũt ad dominũ cum
tribularẽtur: ⁊ de neceſſitati-
bus eoꝝ eripuit eos. Et de-
duxit eos in viam rectam vt
irent in ciuitatem habitatio-
nis. Confiteant dño miſeri-
cordie eius: ⁊ mirabilia ei⁹ fi-
lijs hominũ. Quia ſatiauit
animã inanem ⁊ aiam eſuriẽ-
tem ſatiauit bonis. Sedẽtes
in tenebris ⁊ vmbra mortis:
vinctos in mendicitate ⁊ fer-
ro. Quia exacerbauerũt elo-
quia dei: ⁊ conſiliũ altiſſimi
irritauerunt. Et humiliatũ
eſt in laborib⁊ cor eorum: in-
firmati ſunt nec fuit qui ad-
iuuaret. Et clamauerũt ad
dominũ cũ tribularẽtur: ⁊ de
neceſſitatib⁊ eoꝝ libauit eos.
Et eduxit eos de tenebris ⁊
vmbra mortis: ⁊ vincula eo-
rum diſrupit. Confiteãtur
dño miſericordie eius: ⁊ mi-
rabilia eius filijs hominum.
Quia cõtriuit portas ereas:
⁊ vectes ferreos cõfregit. Su-
ſcepit eos de via iniquitatis
eoꝝ: ꝓpter iniuſticias eñi ſuaſ
humiliati ſũt. Omnẽ eſcam
abhominata eſt anima eorũ:
⁊ appropinquauerũt vſq; ad
portas mortis. Et clamaue-
rũt ad dñm cũ tribularẽtur:
⁊ de neceſſitatib⁊ eoꝝ libauit
eos. Miſit verbũ ſuũ ⁊ ſana-
uit eos: ⁊ eripuit eos de interi-
tionibus eorũ. Confiteant
domio miſcdie eius: ⁊ mirabi-
lia eius filijs hominum. Et
ſacrificẽt ſacrificium laudis:

⁊ annuncient opera eius ī ex-
ultatione. Q ui deſcendunt
mare in nauib⁹: facientes ope-
ratione in aquis mltis. I pſi
viderūt opera dn̄i: ⁊ mirabi-
lia eius in ꝓfundo. D ixit et
ſtetit ſpiritus procelle: ⁊ exal-
tati ſunt fluctus eius. A ſcē-
dunt vſq; ad celos. ⁊ deſcen-
dūt vſq; ad abyſſos: aīa eo-
rū in malis tabeſcebat. T ur-
bati ſunt ⁊ moti ſūt ſicut ebri-
us: ⁊ oīs ſapientia eoꝝ de-
uorata eſt. E t clamauerunt
ad dominū cū tribularentur:
⁊ de neceſſitatib⁹ eoꝝ eduxit
eos. E t ſtatuit ꝓcellam eius
in auram ⁊ ſiluerūt fluct⁹ ei⁹
E t letati ſunt q2 ſiluerūt: et
deduxit eos in portum volū-
tatis eorū. C onfiteant dō-
mino miſericordie eius: ⁊ mi-
rabilia eius filijs hominum.
E t exaltent eum in eccleſia
plebis: et in cathedra ſeniorū
laudēt eū. P oſuit flumina
in deſertū: ⁊ exitus aquarum
in ſitim. T errā fructiferam
in ſalſuginem: a malicia inha-
bitantiū in ea. P oſuit deſer-
tū in ſtagna aquarū: ⁊ terram
ſine aqua in exitus aquaru3.
E t collocauit illic eſurientes
⁊ conſtituerūt ciuitatē habita-
tionis. E t ſemiauert agros
⁊ plātauerūt vineas: ⁊ fecerūt
fructū natiuitatis. E t bene-
dixit eis ⁊ mltiplicati ſunt ni-
mis: ⁊ iumēta eoꝝ nō minora-
uit. E t pauci fcī ſūt et vexati
ſūt a tribl'atōe maloꝝ ⁊ dolore
E ffuſa eſt contētio ſup prin-
cipes: et errare fecit eos in in-
uio ⁊ non ī via. E t adiuuit
paupem de inopia: ⁊ poſuit
ſicut oues familias. V ide-
bunt recti ⁊ letabuntur: ⁊ om-
nis iniquitas opilabit os ſu-
um. Q uis ſapiēs ⁊ cuſtodi-
et hec: ⁊ intelliget miſericordi-
as dn̄i. G loria patri. An̄.
Viſita nos dn̄e ī ſalutari tuo
P Aratū cor meū de⁹: pa-
ratum cor meū: cātabo
⁊ pſallā in gloria mea. E x-
urge pſalteriū ⁊ cythara: exur-
gam diluculo. C onfitebor
tibi in populis dn̄e: ⁊ pſalla3
tibi in natōnib⁹. Q uia ma-
gna eſt ſup celos mīīcordia
tua: ⁊ vſq; ad nubes veritas
tua. E xaltare ſuper celos de-
us ⁊ ſup omnē terrā glīa tua.
vt liberent dilecti tui. S al-
uum fac dextera tua ⁊ exaudi
me: deus locut⁹ eſt in ſancto
ſuo. E xultabo ⁊ diuidā ſi-
chymam: ⁊ conuallē taberna-
culoꝝ dimetiar. M eus ē ga-
laad ⁊ meus eſt manaſſes: et
effraim ſuſceptio capitis mei
I uda rex meus: moab lebes
ſpei mee. I n idumeam exten-
dam calciamentū meū: mihi
alienigene amici facti ſunt.
Q uis deducet me ī ciuitatē

munitam: quis deducet me vſ
q; in idumeã. Nonne tu de-
us qui repuliſti nos: ⁊ non exi
bis deus in virtutib; noſtris.
Da nobis auxiliũ de tribu-
latione: q2 vana ſalus homis
In deo faciemus virtutem: et
ipſe ad nihilũ deducet inimi-
Deus lau- cos noſtros.
dem meam ne tacueris:
quia os peccatoꝛis ⁊ os do-
loſi ſup me apertum ẽ. Lo-
cuti ſũt aduerſũ me ligua do-
loſa: ⁊ ſermonib; odij circũde
derũt me: ⁊ expugnauerũt me
gratis. Pꝛo eo vt me dilige-
rent detrahebãt mihi: ego aũt
oꝛabam. Et poſuerũt aduer
ſum me mala ꝑ bonis ⁊ odiũ
pꝛo dilectione mea. Conſti-
tue ſup eũ peccatoꝛẽ: ⁊ diabo-
lus ſtet a dextris eius. Cum
iudicatur exeat condemnatꝰ:
⁊ oꝛatio eius fiat in peccatũ.
Fiant dies eius pauci: ⁊ epi
ſcopatum eius accipiat alter
Fiant filij eius oꝛphani: et
vxoꝛ eius vidua. Nutantes
tranſferantur filij eius et mẽ-
dicent: eijcientur de habitati
onib; ſuis. Scrutetur fenera
toꝛ omnẽ ſubſtantiam eius: ⁊
diripiãt alieni laboꝛes eius.
Non ſit illi adiutoꝛ nec ſit il
li qui miſereatur pupillis eiꝰ
Fiant nati eius in interitũ:
in generatiõe vna deleatur no
men eius. In memoꝛiam re-
deat iniquitas patrum eius i
conſpectu dñi: ⁊ pctũ matris
eius nõ deleatur. Fiãt con
tra dominũ ſemp ⁊ diſpereat
de terra memoꝛia eoꝝ pꝛo eo
q; nõ eſt recoꝛdatus facere mi
ſericoꝛdiam. Et perſecutꝰ ẽ
hominẽ inopẽ ⁊ medicũ ⁊ cõ-
pũctũ coꝛde moꝛtificare Et
dilexit maledictionẽ ⁊ veniet
ei: ⁊ noluit benedictionem et
elongabitur ab eo. Et indu
it maledictionem ſicut veſti-
mentũ: ⁊ intrauit ſicut aqua
in interioꝛa eius: ⁊ ſicut oleũ
in oſſibus eius. Fiat ei ſic
veſtimentum quo operitur: ⁊
ſicut zona qua ſemp pcingit.
Hoc opꝰ eoꝝ qui detrahũt
mihi apud dñm: ⁊ qui loquũ
tur mala aduerſus aiam me-
am. Et tu dñe dñe fac mecũ
ꝓpter nomen tuũ: q2 ſuauis eſt
miſericoꝛdia tua. Libera me
q2 egenus et pauper ego ſũ: ⁊
coꝛ meũ conturbatũ eſt intra
me. Sicut vmbra cũ decliat
ablatus ſũ: ⁊ excuſſus ſũ ſicut
locuſte. Genua mea infirma
ta ſũt a ieiunio: ⁊ caro mea im
mutata eſt ꝓpter oleum. Et
ego factus ſũ obpꝛobriũ illis
viderũt me ⁊ mouerũt capita
ſua. Adiuua me dñe ds me-
us: ſaluum me fac ſcdm mi-
ſericoꝛdiam tuam. Et ſciant
q2 manꝰ tua hec: ⁊ tu dñe feci
ſti eã. Maledicẽt illi ⁊ tu be

nedices: qui inſurgūt ī me cō-
fūdantꝰ: ſeruus aūt tuus leta-
bitur. Induātur q̄ detrahunt
mihi pudore: et opiantꝰ ſicut
diploide cōfuſiōe ſua. Con-
fitebor dn̄o nimis in ore meo
ꝛ in medio multorū laudabo
eum. Qui aſtitit a dextris
pauperis: vt ſaluum faceret a
perſequentibꝰ animā meam.
Glā patri ꝛ filio Sicut erat
in pricipio. Añ. Confitebor
dn̄o nimis in ore meo. ℣. Do
mine exaudi oratiōnē meam.
Et clamor meus ad te veniat
Ante laud. ℣. Fiat miſcdia.
Ad laud. ps. Miſerere. Añ.
Benigne fac ī bona volūtate
BOnū ē cō- ps tua dn̄e.
fiteri dn̄o: ꝛ pſallere no-
mini tuo altiſſime. Ad an-
nūciandū mane miſcdiam tu-
am ꝛ veritatē tuam p noctem
In decachordo pſalterio: cū
cantico in cythara. Quia de
lectaſti me dn̄e in factura tua
ꝛ in opꝰ bꝰ manuū tuarū exul-
tabo. Quā magnificata ſūt
opa tua dn̄e: nimis pfunde fa
cte ſūt cogitatōnes tue. Uir
inſipiens nō cognoſcet: ꝛ ſtul-
tus non intelliget hec. Cum
exorti fuerint peccatores ſicut
fenū: ꝛ apparuerit oēs q̄ ope
rantꝰ iniquitatē. Ut intere-
ant in ſeculū ſeclī: tu aūt altiſ-
ſimus in eternū dn̄e. Qm̄ ec
ce inimici tui dn̄e: qm̄ ecce ini-
mici tui peribunt: ꝛ diſpergē
tur oēs qui operantur iniq-
tatem. Et exaltabitur ſicut
vnicornis cornu meum: ꝛ ſe-
nectꝰ mea in miſericordia vbe
ri. Et deſpexit oculus meus
inimicos meos: ꝛ inſurgenti-
bus in me malignātibus au-
diet auris mea. Iuſtꝰ vt pal-
ma florebit: ſicut cedrus liba
ni multiplicabitur. Planta
ti in domo domini: in atrijs
domus dei noſtri florebunt.
Adhuc multiplicabuntur ī
ſenecta vberi: ꝛ bene patiētes
erunt vt annuncient. Quo-
niam rectus dominus deꝰ no
ſter: et non eſt iniquitas in eo.
Gloria patri. Sicut erat in
principio. ꝛc. Añ. Bonum ē
confiteri domio. ps. Deꝰ de-
us meus. Añ. Metuant do
minū omnes fines terre. ps
AUdite celi que loquar:
audiat terra verba oris
mei. Concreſcat in pluuia
doctrina mea: fluat vt ros e-
loquium meum. Quaſi im-
ber ſuper herbam et quaſi ſtil
le ſuper gramina: quia nomē
domini inuocabo Date ma
gnificentiam deo noſtro: dei
perfecta ſunt opera oēs vie
eius iudicia. Deus fidelis
ꝛ abſq̄ vlla iniquitate iuſtus
ꝛ rectus: peccauerunt ei ꝛ non
filij eiꝰ ī ſordibꝰ Gn̄atio pra
ua atq̄ pverſa heccine reddit

Laudes

dñő populeſtulte ⁊ inſipiens.
N unquid nō ipſe eſt pr̄ tuuſ:
qui poſſedit te ⁊ fec̄ ⁊ creauit.
te. M emento dierū antiqꝝ:
cogita generatōnes ſingulas.
I nterroga patrem tuū ⁊ an/
nūciabit tibi: maiores tuos ⁊
dicent tibi Q uando diuide
debat altiſſimus gentes: quā
do ſeparabat filios adā C ō
ſtituit terminos populoꝝ iux
ta numeꝝ filioꝝ iſrael P ars
aūt dñi populus eius: iacob
funiculus hereditatis eius.
I nuenit eū in terra deſerta: in
loco horroris et vaſte ſolitu/
dinis. C ircumduxit eum et
docuit ⁊ cuſtodiuit quaſi pu/
pillam oculi ſui. S icut aqui
la prouocans ad volādū pul
los ſuos;: ⁊ ſup eos volitans.
E xpandit alas ſuas ⁊ aſſūp
ſit eum: atqꝫ portauit in hu/
meris ſuis. D ominus ſolus
dux eius fuit ⁊ non erat cum
eo deus alienus. C onſtitu/
it eū ſuper excelſam terraꝫ: vt
comederet fructus eorū. E t
ſugeret mel de petra;: oleumqꝫ
de ſaxo duriſſimo B utyrūꝫ
de armento ⁊ lac de ouibꝫ: cuꝫ
adipe agnoꝝ et arietum filio/
rū baſan E t hircos cū me/
dulla tritici: ⁊ ſanguinem vue
biberet meraciſſimū. I ncraſ/
ſatus eſt dilectus ⁊ recalcitra
uit: incraſſatus impinguatuſ
dilatatus. D ereliquit deuꝫ
factorem ſuū: ⁊ receſſit a deo
ſalutari ſuo. P rouocauerūt
eum in diȷs alienis. ⁊ in abho
minationibꝫ ad iracundiam
concitauerūt. I mmolauerūt
demoniȷs ⁊ nō deo: diȷs quos
ignorabant. N oui recenteſ/
qꝫ venerūt: quos non coluerūt
patres eoꝝ D eum qui te ge
nuit dereliquiſti: ⁊ oblitus es
dñi creatoris. U idit domi/
nus ⁊ ad iracundiā concitatꝰ
eſt: qꝛ prouocauerūt eum filȷ
ſui ⁊ filie. E t ait abſcondaꝫ
faciē meā ab eis: ⁊ conſidera/
bo nouiſſima eoꝝ. G enera/
tio enī peruerſa eſt: et infidelеſ
filȷ. I pſi me ꝓuocauerunt in
eo qui non erat deus: et irrita
uerūt in vanitatibꝫ ſuis. E t
ego prouocabo eos in eo qui
non eſt populus: ⁊ in gēte ſtul
ta irritabo illos. I gnis ſuc/
cenſus eſt in furore meo: ⁊ ar/
debit vſqꝫ ad inferni nouiſſi/
ma D euorabitqꝫ terram cū
germine ſuo: ⁊ montiū funda
menta comburet. C ongre/
gabo ſup eos mala: ⁊ ſagittaſ
meas complebo in eis. C on
ſumentur fame ⁊ deuorabunt
eos aues morſu amariſſimo.
D entes beſtiarū immittam
in eos: cū furore trahentiū ſu/
per terram atqꝫ ſerpentium.
F oris vaſtabit eos gladiꝰ:
⁊ intus pauor: iuuēneꝫ ſimul
ac virginem lactentē: cū hoīe

ſene. Et dixi vbi nam ſūt ceſ-
ſare faciam ex hominibꝫ me-
moꝛiam eoꝝ. Sed ꝓpter iraꝫ
inimicoꝝ diſtuli: ne foꝛte ſuꝑ-
birent hoſtes eoꝛū. Et dice-
rent manus noſtra excelſa: et
non dñs fecit hec oīa. Gēs
abſqꝫ conſilio eſt et ſine prudē-
tia: vtinam ſaperēt et intelli-
gerent ac nouiſſima prouide-
rent. Quomodo pſequebaꝛ
vnꝰ mille: ꝛ duo fugarēt decē
milia. Nonne ideo qꝛ deus
ſuus vendidit eos: ꝛ dñs con-
cluſit illos. Non eni eſt deꝰ
noſter vt deus eoꝛuꝫ: ꝛ inimi-
ci noſtri ſūt iudices. De vi-
nea zodomoꝝ vinum eoꝝ: et
de ſuburbānis gomoꝛre. Uua
eoꝝ vua fellis: ꝛ botri amariſ-
ſimi. Fel draconū vinū eo-
rum: ꝛ venenū aſpidum inſa-
nabile. Nonne hec condita
ſunt apud me: ꝛ ſignata ī the-
ſauris meis. Mea eſt vltio
ꝛ ego retribuaꝫ eis in tempo-
re: vt labatur pes eoꝝ. Iuxta
eſt dies perditionis: ꝛ adeſſe
feſtinant tempoꝛa. Iudicabit
dñs populū ſuū: ꝛ in ſeruis ſu-
is miſerebiꝛ. Uidebit ꝙ in-
firmata ſit manus ꝛ clauſi ꝗꝫ
defecerūt: reſiduiqꝫ conſump-
ti ſūt. Et dicent vbi ſunt dij
eoꝝ: in quibꝫ habebant fidu-
ciaꝫ. De quoꝝ victimis cōe-
debāt adipes ꝛ bibebāt vinū
libaminū. Surgant ꝛ opitu-
lenꝛ vobꝭ: et in neceſſitate vos
protegāt. Uidete ꝙ ego ſim
ſolus: ꝛ non ſit alius deus pre-
ter me. Ego occidam ꝛ ego
viuere faciam. percutiā ꝛ ego
ſanabo: et nō eſt qui de manu
mea poſſit eruere. Leuabo
ad celum manum meā: ꝛ dicā
viuo ego in eternū. Si acue-
ro vt fulgur gladium meum:
ꝛ arripuerit iudiciuꝫ manus
mea. Reddam vltionē ho-
ſtibꝫ meis: ꝛ his qui oderunt
me retribuam. Inebriabo ſa-
gittas meas ſanguine: ꝛ gla-
dius meus deuoꝛabit carneſ.
De cruoꝛe occiſoꝝ ꝛ de cap-
tiuitate nudati inimicoꝛū ca-
pitis. Laudate gentes po-
pulū eius qꝛ ſāguinē ſeruoꝛuꝫ
ſuoꝝ vlciſceꝛ. Et vindictaꝫ
retribuet in hoſtes eoꝝ: ꝛ pro-
picius erit terre populi ſui.
Gloꝛia. Añ. Et i ſeruis ſu-
is dñs miſerebitur. ps. Lau-
date. Añ In cymbalis bene
ſonantibꝫ laudate dominuꝫ.
Hymnus. Ecce iam noctis
℣. Repleti ſumꝰ mane Suꝑ
benedictus añ. In viā pacis
dirige nos dñe. Ad primam
hymnus
IAm lucis oꝛ-
to ſydere deū precemur
ſupplices vt in diurnis actibꝫ
nos ſeruet a nocentibꝫ. Lin-
guam refrenans temperet ne
litis hoꝛroꝛ inſonet viſum fo-
uendo cōtegat ne vanitates

Ad primam

hauriat. Sint pura cordis i
tima abſiſtat et vecordia :
carnis terat ſuperbiam potꝰ
cibiqꝫ parcitas. Ut cum di
es abſceſſerit . noctemqꝫ ſors
reduxerit mundi per abſtinen
tiam ipſi canamus gloriam .
Deo patri ſit gloria eiuſqꝫ ſo
li filio cum ſpiritu paraclito ꝛ
nunc et in perpetuū. ps
Deus in nomine tuo ſal-
uum me fac: ꝛ ī virtute tua iu
dica me. Deus exaudi ora-
tionem meam: auribus perci
pe verba oris mei . Quoniā
alieni inſurrexerūt aduerſum
me ꝛ fortes queſierūt animaꝫ
meam: ꝛ non propoſuerūt de
um ante conſpectū ſuū. Ec-
ce enī deus adiuuat me: ꝛ do-
minus ſuſceptor eſt anīe mee.
Auerte mala inimicis meis
in veritate tua diſperde illos.
Uoluntarie ſacrificabo tibi
ꝛ confitebor nomī tuo domīe
quoniā bonum eſt. Quoniā
ex omni tribulatione eripuiſtī
me: ꝛ ſuper inimicos meos de
ſpexit ocl's meꝰ. Gloria. ps.
Beati immaculati ī via
qui ambulāt in lege do
mini. Beati qui ſcrutātur te
ſtimonia eius: ī toto corde ex
quirunt eum. Non enī q̄ ope
rantur iniquitatem: ī vijs eiꝰ
ambulauerūt. Tu mandaſti
mādata tua cuſtodiri nimis.
Utinam dirigant vie mee
ad cuſtodiendas iuſtificatio
nes tuas . Tunc non confun
dar cum perſpexero in omni-
bus mandatis tuis . Confi
tebor tibi in directiōe cordis
in eo ꝙ didici iudicia iuſticie
tue. Iuſtificationes tuas cu-
ſtodiam: non me derelinquas
vſqꝫ quaqꝫ . In quo corrigit
adoleſcentior viam ſuam: ī cu
ſtodiendo ſermones tuos In
toto corde meo exquiſiui te:
ne repellas me a mādatis tu
is. In corde meo abſcōdi elo
quia tua: vt non peccem tibi
Benedictus es domine do-
ce me iuſtificatōnes tuas. In
labijs meis pronunciaui om-
nia iudicia oris tui In via te
ſtimoniorum tuoꝝ delectatuſ
ſum ſicut in omībus diuitijs
In mandatis tuis exercebor
et conſiderabo vias tuas. In
iuſtificationibus tuis medi-
tabor non obliuiſcar ſermōes
tuos. Gloria patri. Pſalmꝰ
Retribue ſeruo tuo viui-
fica me: ꝛ cuſtodiam ſer
mones tuos. Reuela ocl'os
meos et conſiderabo mirabi
lia de lege tua . Incola ego ſū
in terra: non abſcondas a me
mandata tua . Concupiuit
anima mea deſiderare iuſtifi
cationes tuas in omni tempo
re. Increpaſti ſuperbos: male
dicti qui declinant a manda
tis tuis. Aufer a me obpro-

brium z contemptum q̈ꝛ te-
ſtimonia tua exquiſiui. Etē-
nim ſederunt principes z ad-
uerſum me loquebantur: ſer-
uus autez tuus exercebatur ī
iuſtificationibus tuis. Naz
et teſtimonia tua meditato
mea eſt: z cōſiliū meum iuſtifi
catōnes tue. Adheſit paui-
mēto anima mea: viuifica me
ſcōm verbū tuum Uias me
as enunciaui et exaudiſti me:
doce me iuſtificatōnes tuas.
Uiam iuſtificationū tuarū
inſtrue me: z exercebor in mi-
rabilibus tuis Dormitabit
anima mea pretedio: confir-
ma me in verbis tuis. Uiā
iniquitatis amoue a me: z de
lege tua miſerere mei. Uiaz
veritatis elegi: iudicia tua nō
ſum oblitus. Adheſi teſti-
mōijs tuis domie. noli me cō
fundere. Uiam mādatoꝛuz
tuoꝝ cucurri: cuz dilataſti coꝛ
meum. Gloria patri. ꝛc. ps̄
Quicunqz vult ſalu⁹ eſ-
ſe: ante omnia opus ē vt
teneat catholicaz fidē. Quā
niſi quiſqz integram inuiola-
tamqz ſeruauerit: abſqz dubio
in eternum peribit. Fides
autem catholica hec eſt vt v-
num deum in trinitate z trini
tatem in vnitate veneremur.
Neqz confundentes perſo-
nas: neqz ſubſtantiam ſeparā
tes. Alia eſt enī perſona pa-
tris: alia filij: alia ſpiritusſan
cti. Sed patris et filij z ſpiri
tus ſancti vna eſt diuinitas:
equalis gloria coeterna ma-
ieſtas Qualis pater talis fi
lius: talis ſpiritusſanctus In
creatus pater: increatus fili⁹
increatus ſpiritus ſanctus.
Immenſus pater immenſus
filius: immenſus ſpiritusſan-
ctus. Eternus pater eternꝰ
filius: eternus ſpiritusſanctꝰ.
Et tamē non tres eterni ſed
vnus eternus. Sicut nō tres
increati nec tres immenſi: ſed
vnus increatus z vnus im-
menſus. Similiter omnipo-
tens pater om̄ipotens filius:
omnipotens ſpiritusſanctus.
Et tamē non tres om̄ipoten
tes: ſed vnus om̄ipotens Ita
deus pater: deus filius deus
ſpiritusſanctus. Et tamē nō
tres dij ſed vnus ē deus Ita
dominus pater dominus fili
us: domin⁹ ſpiiitusſanctus.
Et tamē non tres dn̄i ſz vn⁹
eſt dominus. Quia ſicut ſi-
gillatim vnamquanqz per-
ſonam deum ac dominum cō
fiteri chriſtiana veritate com
pellimur. Ita tres deos aut
domios dicere catholica reli-
gione prohibemur. Pater a
nullo eſt factus: nec creatus.
nec genitus Filius a patre
ſolo eſt: non factus nec creat⁹
ſed genitus. Spiiitusſancti⁹

a patre et filio:non factus nec
creatus nec genitus ſed pꝛoce
dens. Unus ergo pater nõ
tres patres : vnus filius:non
tres filij: vnus ſpiritusſanctꝰ
nõ tres ſpiritusſancti. Et in
hac trinitate nihil pꝛius aut
poſterius:nihil maiꝰ aut mi-
nus. Sed tote tres ꝑſone:co
eterne ſibi ſunt et coequales.
Ita vt per omnia ſicut iã ſu-
pꝛa dictũ eſt:ꝛ vnitas in trini
tate:ꝛ trinitas in vnitate ve-
neranda ſit. Qui vult ergo
ſaluus eſſe:ita de trinitate ſē-
tiat. Sed neceſſarium eſt ad
eternam ſalutem:vt incarna-
tionem quoqꝫ dñi noſtri ieſu
chꝛiſti fideliter credat. Eſt
ergo fides recta vt credamuſ
ꝛ confiteamur qꝛ dñs noſter
ieſus chꝛiſtus dei filius deuſ
ꝛ homo eſt. Deus eſt ex ſub
ſtantia patris ante ſecula ge-
nitus ꝛ homo eſt ex ſubſtãtia
matris in ſeculo natus Per
fectus deus perfectus homo:
ex anima rationali ꝛ huma-
na carne ſubſiſtēs. Equalis
patri ſꝫm diuinitatem: minoꝛ
patre ſꝫm humanitatē. Qui
licet deus ſit ꝛ homo: nõ duo
tamē ſꝫ vnus ē chꝛiſtꝰ. Unꝰ
aũt nõ cõuerſione diuinitatis
in carne:ſed aſſumptõe huma
nitatis i deo Unꝰ oino nõ cõ
fuſione ſubſtantie:ſed vnitate
perſone Nam ſicut anima ra

tionalis et caro vnus ē homo
ita deus ꝛ homo vnus ē chꝛi
ſtus. Qui paſſus eſt pro ſa-
lute noſtra:deſcendit ad infe-
ros reſurrexit a moꝛtuis Aſ-
cēdit ad celos:ſedet ad dexte
ram dei patris oĩpotentis.
Inde venturus eſt iudicare vi
uos ꝛ moꝛtuos. Ad cuiꝰ ad
uentũ oĩes hoĩes reſurge-
re habent cum coꝛpibus ſuis
Et reddituri ſũt de factis ꝓ-
pꝛijs rationem Et qui bona
egerũt ibũt in vitam eternã:
qui ꝑo mala in ignem eternũ.
Nec eſt fides catholica quã
niſi quiſqꝫ fideliter firmiterqꝫ
crediderit:ſaluus eſſe nõ pote
rit. Gloꝛia. Añ.ab octauis
epiphanie vſqꝫ ad dñicam in
ſl.dominicis ꝛ ferialibꝫ diebꝫ
Deus pꝛopiciꝰ eſto mihi pec
catoꝛi. A feſto trinitatis vſqꝫ
ad aduentum dominicis die
bus ꝛ dum habentur nouem
lectiones añ. Te inuocamus
te adoꝛamus te laudamus o
beata trinitas. Per idem tē
pus ferialis diebꝫ dum habē
tur tres lectiones de tempoꝛe
vel de ſanctis Añ Adeſto de
us vnus omꝑs pater ꝛ filius
ꝛ ſpiritusſãctꝰ. Cap̃ dñicale.
Omnis homo quicũqꝫ inuo
cauerit nomē domini ſaluus
erit:in chꝛiſto ieſu dño noſtro
Dñe miſerere Cap̃.feriale.
noſtri:te enim expectauimus

eſto brachiũ noſtrũ in mane ꝛ
ſalus noſtra in tempe tribu/
lationis. D. R. Chriſte fili
dei viui miſere nobis. Chri
ſte fili. ℣. Qui ſedes ad dex
teram patris Miſerere. Gl'a
Chriſte ℣. Exurge dñe adiu
ua nos. Et redime nos propt
nomen ſanctum tuum. Kyrie
eleiſon ter. Xpe eleiſon ter. K
ter. Pater noſter. Uiuet aĩa
mea et laudabit te. Et iudi/
cia tua adiuuabũt me. Erra
ui ſicut ouis que perijt Req/
re ſeruum tuum qꝛ mandata
tua non ſum oblitus. Credo
in deum. Carnis reſurrectio
nem Et vitam eternam amē
Deus repleatur os meũ lau
de Ut cantem gloriam tuam
tota die magnitudinem tuaꝫ
Dñe auerte faciem tuã a pec
catis meis. Et om̃es iniqui/
tates meas dele. Cor mun/
dum crea in me deus. Et ſpi
ritum rectum innoua in viſce
ribus meis Ne proicias me
a facie tua. Et ſpiritum ſctm̃
tuum ne auferas a me Red
de mihi leticiam ſalutarꝭ tui.
Et ſpiritu principali confir/
ma me. Eripe me domīe ab
hoīe malo. A viro iniq̃ eripe
me. Eripe me de inimicꝭ ds
me᷒ Et ab inſurgentibꝫ ī me
libera me. Eripe me de ope
rãtibꝫ iniquitatem. Et de vi
ris ſanguinum ſalua me Sic

pſalmũ dicã nomini tuo in ſe
culũ ſeculi. Ut reddam vota
mea de die in diem Exaudi
nos deus ſalutaris nr̃ Spes
omniũ finium terre ꝛ in mari
longe Deus in adiutorium
meũ intēde. Dñe ad adiuuã
dum me feſtina. Sancte de᷒
ſancte fortis ſancte ꝛ immor
talis Miſerere nobis. Be/
nedic anima mea domĩo. Et
om̃ia que intra me ſũt nomi
ſancto eius. Benedic aĩa
mea domino. Et noli obliui
ſci omnes retributiones ei᷒.
Qui propiciat oibꝫ iniqui/
tatibꝫ tuis. Qui ſanat om̃es
infirmitates tuas. Qui re/
dimit de interitu vitam tuã.
Qui corōat te ī miſericordia
ꝛ miſerationibꝫ. Qui replet
in bonis deſiderium tuũ. Re
nouabit vt aquile iuuent᷒ tua
Conuerte nos deus ſaluta/
ris noſter. Et auerte iram tu
am a nob. Deus tu conuer/
ſus viuificabis nos Et plebſ
tua letabitur in te. Oſtende
nobis dñe miſcdiam tuam.
Et ſalutare tuum da nobis.
Dignare dñe die iſto Sine
peccato nos cuſtodire. Mi/
ſerere noſtri dñe Miſerere no
ſtri. Fiat miſericordia tua
domine ſup nos. Quemad/
moduꝫ ſperauimus ī te Sa/
cerdotes tui induãt iuſticia.
Et ſancti tui exultent. Dñe

ſaluum fac regem. Et exaudi
nos in die qua inuocauerimꝰ
te. Saluū fac populū tuū do
mine. Et benedic hereditati
tue: ⁊ rege eos ⁊ extolle illos vſ
qꝫ in eternum. Fiat pax in
virtute tua Et abundantia i
turrib⁹ tuis. Oremus ꝓ om
nibus nobis bona facientib⁹.
Retribuere dignare om̄ibus
nobis bona faciētibus prop-
ter nomē ſanctū tuū vitā eter-
nam. Pro infirmis ⁊ capti
uis Libera eos deus iſrael ex
om̄ibus tribulationibus ſu-
is. Pro fidelibus defunctis
Requiē eternā dona eis dn̄e.
et lux ꝑpetua luceat eis Re
quieſcāt in pace Pro fratri-
bus ⁊ ſororib⁹ noſtris. Sal-
uos fac ſeruos tuos ⁊ āncillas
tuas deus meus ſperantes in
te. Mitte eis dn̄e auxiliū de
ſancto. Et de ſion tuere eos.
Dn̄e exaudi orationē meam
Et cla. me. ad te ve. Domi-
nus vobiſ. Et cū ſ. t. Oremꝰ.
Dn̄e ſancte pater omp̄s eter
ne ds qui nos pctōres ad p̄n
cipiū huius diei nō noſtrꝭ me
ritis ſed tua ſanctiſſima gra-
tia ꝑuenire feciſti: tua nos ho
die ſalua virtute: vt ī hac die
ad nullū declinemus morta-
le peccatū: ſed ſemꝑ ad tuam
iuſticiam faciendā noſtra ꝓce
dāt eloquia: ſimul dirigantur
cogitatōes et opera Per do.

Dn̄s vo Et cū ſpū tuo. Ben-
dicamus dn̄o. Deo gratias.
Exultabūt ſācti ī gloria. Le
tabūtur in cubilib⁹ ſuis Pre
cioſa in conſpectu dn̄i Mors
ſanctoꝝ eius. Oremus.
Sācta maria digniſſima vir
go ⁊ mater dn̄i noſtri ieſu xp̄i
cū om̄ibus ſanctis ⁊ electꝭ di
intercedere dignare ꝓ nob̄ pec
catorib⁹ ad dn̄m deū nr̄m om
nipotentē vt mereamur ab eo
adiuuari ſanari liberari ac de
fendi. Qui in trinitate ꝑfecta
viuit ⁊ regnat deꝰ ꝑ oīa ſe. ſā
Deus in adiutoriū meū in-
tende. Dn̄e ad adiuuādū me
feſtina. Gloria Sicut erat.
Kyrieeleiſon Xp̄eeleiſon. ky-
rieeleiſon. Pater nr̄ Et ne nos
Dn̄e reſpice in ſeruos tuos ⁊
in opera tua ⁊ dirige filios eo
rū. Et ſit ſplendor dn̄i dei no
ſtri ſuꝑ nos. ⁊ opa manuū no
ſtrarū dirige ſuꝑ nos: ⁊ opus
manuū nr̄arū dirige. Oremꝰ
Dirigere ⁊ ſanctificare cuſto
dire ⁊ regere dignare domine
rex celi ⁊ terre hodie ⁊ quoti-
die corda ⁊ corpa noſtra ſen-
ſus quoqꝫ ſermones ⁊ omnes
actus noſtros in via ⁊ in lege
ſancta tua ⁊ in operib⁹ mādā
toꝝ tuoꝝ: ⁊ preſta nobis face-
re voluntatem tuam vt place
re poſſimus in conſpectu tuo
et angeli tui boni comitētur
nobiſcum ad dirigendos pe-

des noſtros in viam pacis ſa
lutis et proſperitatis: vt nūc
⁊ in eternum per te ieſu chriſte
ſani ſalui et liberi eſſe merea-
mur. Saluatoꝛ mundi ſalua
⁊ adiuua nos qui in trinitate
perfecta viuis ⁊ regnas deꝰ ꝑ
om̄ia ſc̄la ſc̄loꝝ amē. Dn̄s vo
biſcum Et cum ſpiritu tuo.
Benedicamus domio. Deo
Gratia. Oremus. gratias
domini noſtri ieſu chriſti cha
ritas dei pat ⁊ cōmunicatio
ſancti ſpiritus ⁊ defenſio ſan-
cte crucis ſit ſemper cum om̄i
bus nobis. Tu autē domine
miſerere noſtri. Deo gratias.
Fidelium anime per miſeri-
cordiam dei requieſcant i pa
ce. Ad tertiam hymnꝰ
Nunc ſancte nobis ſpiri-
tus vnum patre cum filio di-
gnare promptus ingeri no-
ſtro refuſus pectoꝛi. Os lin-
gua mens ſenſus vigoꝛ cōfeſſi
one perſonet flammaſcat igne
charitas accendat ardoꝛ pxi-
mos. Preſta pater piiſſime
patriq̀ʒ compar vnice cum ſpi
ritu paraclito regnans ꝑ om-
ne ſeculum psalmus.
Legem pone mihi domi
ne viam iuſtificationuʒ
tuarū: ⁊ exquiram eam ſemꝑ.
Da mihi intellectum ⁊ ſcru-
taboꝛ legem tuam ⁊ cuſtodiā
illam in toto coꝛde meo. De
duc me in ſemita mandotoꝝ
tuoꝛum qꝛ ipam volui Incli-
na coꝛ meum in teſtimōia tua
⁊ non in auariciam. Auerte
oculos meos ne videant vani
tatem: in via tua viuifica me
Statue ſeruo tuo eloquiū tu-
uʒ i timoꝛe tuo Amputa ob
pꝛobꝛium meum quod ſuſpi-
catus ſum: qꝛ iudicia tua io-
cunda. Ecce concupiui mā-
data tua: in equitate tua viui
fica me. Et veniat ſuper me
miſcdia tua domine: ſalutare
tuum ſm̄ eloquium tuū. Et
reſpondebo exꝓbꝛantibꝰ mi
hi verbum quia ſperaui in ſer
monibus tuis Et ne auferas
de oꝛe meo verbum veritatis
vſq̀ʒquaq̀ʒ: qꝛ in iudiciis tuis
ſuperſperaui Et cuſtodiā le-
gem tuam ſemꝑ: in ſeculum ⁊
in ſeculū ſeculi. Et ambula-
bā in latitudine: qꝛ mandata
tua exquiſiui Et loquebar i
teſtimoiis tuis in cōſpectu re
gum ⁊ nō ꝯfundebar Et me
ditabar in mandatis tuis q̄
dilexi Et leuaui manus me
as ad mandata tua que dile-
xi: ⁊ exercéboꝛ in iuſtificatio-
nibus tuis. Gloria patri et
filio Sicut erat. Pſalmus.
Memoꝛ eſto verbi tui ſer
uo tuo in quo mihi ſpeꝫ
dediſti. Hec me conſolata ē
in humilitate mea: qꝛ eloquꝫ
tuū viuificauit me. Super-
bi inique agebant vſq̀ʒquaq̀ʒ

a lege aũt tua non declinaui.
Memoꝛ fui iudicioꝝ tuoꝛuꝫ
a ſeculo dñe: ⁊ conſolatus ſũ.
Defectio tenuit me pꝛo pec-
catoꝛibus derelinquentibus
legem tuam. Cãtabiles mi
hi erant iuſtificationes tue ĩ
loco peregrinatõis mee. Me
moꝛ fui nocte nominis tui do
mine: ⁊ cuſtodiui legem tuam
Nec facta eſt mihi: qꝛ iuſtifi
catões tuas exquiſiui Poꝛ
tio mea domine: dixi cuſtodi
re legem tuam dñe. Depꝛe-
catus ſuꝫ faciẽ tuã in toto coꝛ
de meo: miſerere mei ſm eloq
um tuũ. Cogitaui vias me
as ⁊ conuerti pedes meos in
teſtimonia tua. Paratꝰ ſum
⁊ non ſum turbatus: vt cuſto-
diam mandata tua. Funeſ
peccatoꝝ circũplexi ſũt me: ⁊
legem tuam non ſum oblitꝰ.
Media nocte ſurgebam ad
confitendum tibi: ſuper iudi-
cia iuſtificationis tue. Par
ticeps ego ſuꝫ omnium timẽ
tium te: ⁊ cuſtodientium mã-
data tua. Miſericoꝛdia tua
dñe plena eſt terra: iuſtificati
Bones tuas doce me. ps.
Bonitatem feciſti cum
ſeruo tuo domine: ſcdm verbũ
tuum Bonitatem ⁊ diſcipli
nam ⁊ ſcientiam doce me: qꝛ
mandatis tuis credidi Pri
uſq̃ humiliarer ego deliq̃ ꝓp-
terea eloquium tuũ cuſtodiui
Bonus es tu: ⁊ in bonitate
tua doce me iuſtificatões tu-
as. Multiplicata eſt ſup me
iniquitas ſuperboꝛũ: ego aũt
in toto coꝛde ſcrutaboꝛ man-
data tua Coagulatum ẽ ſic
lac coꝛ eoꝝ: ego vero legẽ tuã
meditatus ſum. Bonũ mi-
hi quia humiliaſti me: vt di-
ſcam iuſtificatões tuas Bo
num mihi lex oris tui: ſuper
milia auri ⁊ argenti. Manꝰ
tue fecerũt me ⁊ plaſmauerũt
me: da mihi intellectum vt di
ſcam mandata tua. Qui ti-
ment te videbũt me. ⁊ letabũ
tur: qꝛ in verba tua ſuperſpe-
raui. Cognoui domĩe quia
equitas iudicia tua: ⁊ in veri
tate tua hũiliaſti me. Fiat
miſericoꝛdia tua vt conſolet
me: ſcdm eloquiũ tuum ſeruo
tuo. Veniãt mihi miſeratio
nes tue et viuã: qꝛ lex tua me-
ditatio mea eſt. Confundã-
tur ſuperbi qꝛ iniuſte iniqui-
tatem fecerũt in me: ego autẽ
exerceboꝛ in mandatis tuis.
Conuertantur mihi timen-
tes te: ⁊ qui nouerunt teſtimo
nia tua. Fiat coꝛ meũ im-
maculatum in iuſtificatõibꝫ
tuis vt non confundar. Gla
Añ dñicis diebus ab oct epi
phanie vſq̃ ad ſeptuageſimã
Memoꝛ eſto verbi tui ſeruo
tuo in quo mihi ſpeꝫ dediſti.
Item dñicis diebꝫ a feſto tri

nitatis vſqꝫ ad aduentū dñi
dicitur añ. Te ſemꝑ idem eſ
ſe viuere et intelligere profite
mur. ℟. Inclina cor meū de
us. In teſtimonia tua. ℣. A/
uerte oculos meos ne videāt
vanitatem : in via tua viui/
fica me. In teſti. ℣. Ego di/
xi dñe miſerere mei Sana ani
mā meā qꝛ peccaui tibi. Feri
atis dieb9 añ. Deduc me do
mine in ſemita mandatorum
tuorum Capitulum.
Sana me dñe et ſanabor: ſal
uum me fac ⁊ ſaluus ero quo
niam laus mea tu es. D. ℟.
Sana animā meam qꝛ pec/
caui tibi. ℣. Ego dixi domi
ne miſerere mei. Sana. Glīa.
Sana. ℣. Adiutor me9 eſto
ne derelinquas me Neqꝫ de/
ſpicias me deus ſalutaris me
us. Coll. de dñica. Ad vi.
Rector potens Hymn9
verax deus: qui tempas
rerum vices ſplendore mane
inſtruis ⁊ ignib9 meridiē Ex
tingue flammas litium aufer
calorem noxiū: confer ſalutē
corporum. veramqꝫ pacē cor
dium. Preſta pater piiſſime
patriqꝫ compar vnice cū ſpū
paraclito ⁊ nūc ⁊ i ꝑpetuū ps
Defecit in ſalutare tuum
anima mea: ⁊ in verbū
tuum ſuperſperaui. Defece/
runt oculi mei in eloquium tu
um dicētes quādo conſolabe
ris me. Quia factus ſum ſi/
cut vter in pruina: iuſtificati/
ones tuas non ſum oblitus.
Quot ſunt dies ſerui tui: qñ
facies de perſequentibus me
iudicium. Narrauerūt mi/
hi iniqui fabulationes: ſꝫ nō
vt lex tua. Omnia manda/
ta tua veritas: iniqui perſecu
ti ſunt me adiuua me. Pau
lominus cōſūmauerūt me in
terra: ego aūt non dereliqͥ mā
data tua. Scdm miſcdiā tu
am viuifica me: ⁊ cuſtodiā te
ſtimonia oris tui. In eternū
domine: verbū tuū ꝑmanet in
celo. In generatōne ⁊ genera/
tionē veritas tua: fundaſti ter
ram ⁊ permanet. Ordinati/
one tua perſeuerat dies: quo/
niā oīa ſeruiūt tibi. Niſi
qꝛ lex tua meditatio mea eſt:
tunc forte periſſem i humili/
tate mea. In eternū nō obli/
uiſcar iuſtificationes tuas. qꝛ
in ipſis viuificaſti me. Tu9
ſum ego: ſaluū me fac. qm iu/
ſtificationes tuas exquiſiui.
Me expectauerūt peccatores
vt perderēt me: teſtimōia tua
intellexi. Omnis conſumati/
onis vidi finē: latū mandatū
tuū nimis. Gloria patri. ps
Quomodo dilexi legem
tuā dñe: tota die medi/
tatio mea eſt. Super inimi/
cos meos prudentem me feci
ſti mandato tuo: qꝛ in eternū

mihi eſt S uper omnes do-
centes me intellexi: qꝛ teſtimo
nia tua meditatio mea ē S u
per ſenes intellexi qꝛ manda-
ta tua queſiui A b omni via
mala prohibui pedes meos:
vt cuſtodiam verba tua. A
iudicijs tuis nō declinaui: qꝛ
tu legem poſuiſti mihi Q uā
dulcia faucibuſ meis eloquia
tua ſup mel ori meo A māda
tis tuis intellexi ꝓpterea odi-
ui omnem viam iniquitatis
L ucerna pedibus meis ꝟbū
tuum: ⁊ lumen ſemitis meis.
I uraui et ſtatui cuſtodire iu-
dicia iuſticie tue. H umilia-
tus ſum vſqꝫquaqꝫ: dn̄e viuifi
ca me ſm̄ verbum tuū V o
luntaria oris mei bn̄placita
fac dn̄e: ⁊ iudicia tua doce me
A nima mea in manibꝫ me-
is ſemp: ⁊ legem tuam nō ſum
oblitus. P oſuerūt peccato-
res laqueum mihi: ⁊ de māda
tis tuis non erraui. H eredi
tate acquiſiui teſtimonia tua ī
eternum: qꝛ exultatio cordis
mei ſunt I nclinaui cor meū
ad faciēdas iuſtificationes tu
as in eternum ꝓpter retributi
onem. G loria patri. pſalmꝰ
I Niquos odio habui et
legem tuam dilexi A d
iutor et ſuſceptor meus es tu:
⁊ in verbū tuum ſuperſperaui
D eclinate a me maligni: et
ſcrutabor mandata dei mei.

S uſcipe me ſm̄ eloquium tu
um et viuam: ⁊ non confūdas
me ab expectatōne mea A d
iuua me et ſaluus ero: ⁊ medi
tabor in iuſtificationibꝫ tuis
ſemp S preuiſti omnes diſce
dentes a iuſticijs tuis: qꝛ in-
iuſta cogitatio eoꝝ P reuari
cantes reputaui om̄es pecca-
tores terre: ideo dilexi teſtio-
nia tua. C onfige timore tuo
carnes meas: a iudicijs enī tu
is timui. F eci iudiciū ⁊ iu-
ſticiam: nō tradas me calum-
niantibꝫ me S uſcipe ſeruum
tuū in bonū: non calumnient
me ſuperbi O culi mei defece
rūt in ſalutare tuum ⁊ in elo-
quium iuſticie tue. F ac cū
ſeruo tuo ſm̄ miſericordiā tu
am: ⁊ iuſtificationes tuas do
ce me S eruus tuus ſum ego
da mihi intellectum vt ſciam
teſtimonia tua. T empus fa
ciendi dn̄e: diſſipauerūt legē
tuam. I deo dilexi mandata
tua ſup aurū ⁊ topazion P ro-
pterea ad om̄ia mandata tua
dirigebar: omnē viam iniquā
odio habui G loria. An̄. do-
minicis diebꝫ ab octaua epi-
phanie vſqꝫ ad ſeptuageſimā
Adiuua me ⁊c. An̄ dn̄icis di
ebus a feſto Trinitatis vſqꝫ
ad aduentum domini Spes
nr̄a ſalus nr̄a honor noſter o
beata trinitas. ℟. In etern-
nū dn̄e permanet verbū tuū

Ad nonam

In eternũ. ℣. In celo ⁊ i ſclʒ
ſcl'i ꝟitas tua In eternũ Gl'a.
In e. ℣. Dñs regit me ⁊ nihil
mihi deerit In loco paſcue ibi
me collocauit. Feriatꝫ dieb9
añ. Adiuua me ⁊ ſalu9 ero dñe
Alter alterius onera C.
portate ⁊ ſic adimplebitis le-
gẽ chriſti. D. ℟. Bñdicam
dño i oĩ tpe. Bñ. ℣. Semꝑ
laus ei9 i ore meo. Bñ. Gl'a.
Bñ. ℣. Dñs regit. Col' dñi-
calis. Ad nonã hymn9.
Rerũ deus tenax vigor
immotus in te permanens lu
cis diurne tempa ſucceſſibus
determinans. Largire clarũ
veſpe quo vita nuſꝙ̃ decidat
ſed premiũ mortis ſacre per-
hennis inſter gl'a. Preſta pr̃.
Mirabilia teſtimõia tua:
dñe ideo ſcrutata ẽ ea aĩa
mea. Declaratio ſermonũ tu
orũ illuminat: ⁊ intellectũ dat
paruulis. Os meũ aperui et
attraxi ſpm: qꝛ mandata tua
deſiderabam. Aſpice in me
⁊ miſerere mei ſm iudiciũ di
ligentiũ nomẽ tuũ. Greſſ9 me
os dirige ſm eloquium tuũ:
⁊ nõ dñetur mei oĩs iniu-
ſticia. Redime me a calum-
nijs hominũ: vt cuſtodiã mã-
data tua. Faciem tuam il-
lumina ſup ſeruũ tuũ: ⁊ doce
me iuſtificatões tuas. Exi
tus aquarũ deduxerunt oculi
mei: qꝛ nõ cuſtodierũt legẽ tu
am. Iuſtus es dñe: ⁊ rectũ iu-
diciũ tuũ. Mãdaſti iuſticiaꝫ
teſtimonia tua ⁊ veritatẽ tu-
am nimis. Tabeſcere me fe-
cit zelus meus: qꝛ obliti ſunt
verba tua inimici mei. Igni-
tũ eloquiũ tuũ vehementer: et
ſeruus tu9 dilexit illud. Ado
leſcentulus ſũ ego ⁊ contemp
tus: iuſtificatões tuas nõ ſũ
oblitus. Iuſticia tua iuſticia
in eternũ: ⁊ lex tua ꝟitas. Tri
bulatio ⁊ anguſtia inuenerũt
me: mandata tua meditatio
mea eſt. Equitas teſtimõia
tua in eternum: intellectuꝫ da
mihi et viuã. Gl'ia. Ps.
Clamaui in toto corde
meo exaudi me domine: iuſti-
ficationes tuas requirã. Cla
maui ad te: ſaluum me fac et
cuſtodiã mandata tua. Pre
ueni in maturitate ⁊ clamaui
in verba tua ſupſperaui. Pre
uenerũt oculi mei ad te dilu-
culo: vt meditarer eloq̃a tua.
Vocẽ meã audi ſcdm miam
tuã dñe: ⁊ ſm iudiciũ tuũ viui
fica me. Appinquerũt ꝑſeq̃n
tes me iniq̃tati: a lege aũt tua lõ
ge facti ſũt. Prope es tu dñe: ⁊
oẽs vie tue ꝟitas. Initio cog-
noui de teſtimõijs tuis qꝛ i e-
ternũ fũdaſti ea. Vide hũili
tatẽ meã ⁊ eripe me qꝛ legẽ tu
am nõ ſũ oblit9. Iudica iudi-
ciũ meũ ⁊ redime me ꝓpt eloq̃
uꝫ tuũ viuifica me. Longe a

peccatoꝛibꝰ ſalus: qꝛ iuſtifica
tiones tuas non exquiſierūt.
Miſericoꝛdie tue multe dñe:
ſm iudicium tuum viuifica
me. Multi qui perſequūtur
me et tribulant me: a teſtimo
nijs tuis nō declinaui. Uidi
pꝛeuaricantes et tabeſcebaꝫ:
qꝛ eloquia tua non cuſtodierūt
Uide qm̄ mandata tua dile
xi dñe: in miſericoꝛdia tua vi
uifica me. Pꝛincipium ver
boꝝ tuoꝝ veritas: in eternuꝫ
oīa iudicia iuſticie tue. ps.

PRincipes perſecuti ſūt
me gratis: ⁊ a verbꝭ tuis
foꝛmidauit coꝛ meum. Leta
boꝛ ego ſuper eloquia tua ſic
qui inuenit ſpolia multa. Ini
quitatem odio habui ⁊ abho
minatus ſum: legem autē tuā
dilexi. Septies in die laudeꝫ
dixi tibi: ſuꝑ iudicia iuſticie
tue. Pax multa diligentibꝰ
legē tuā ⁊ non eſt illis ſcanda
lum. Expectabam ſalutare
tuū dñe: ⁊ mandata tua dile
xi. Cuſtodiuit anima mea
teſtimonia tua et dilexit ea ve
hemēter. Seruaui mandata
tua ⁊ teſtimonia tua: qꝛ om
nes vie mee in conſpectu tuo.
Appinquet depꝛecatio mea
in conſpectu tuo dñe: iuxta elo
quiū tuū da mihi intellectuꝫ.
Intret poſtulatio mea in con
ſpectu tuo: ſm eloquium tuū
eripe me. Eructabūt labia
mea hymnū cuꝫ docueris me
iuſtificationes tuas. Pꝛo
nūciabit lingua mea eloquiū
tuū: qꝛ oīa mandata tua eq
tas. Fiat manus tua vt ſal
uet me: quoniā mandata tua
elegi. Cōcupiui ſalutare tu
um dñe: ⁊ lex tua meditatio
mea eſt. Uiuet anima mea
⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua
adiuuabūt me. Erraui ſicut
ouis que perijt: quere ſeruum
tuū qꝛ mādata tua non ſū ob
litus. Gloꝛia. An̄ dñicis di
ebus ab octaua epiphanie vſ
ꝙ ad ſeptuageſimā. Aſpice i
me. Itē a feſto trinitatis vſ
ꝙ ad aduentum dñi. Libe
ra nos: ſalua nos: iuſtifica nos
o beata trinitas. ℞. Clama
ui i toto coꝛde meo exaudi me
dñe. Cla. ℣. Juſtificatōnes
tuas requiram. Cla. Gloꝛia.
Cla. ℣. Cantate domio cā
ticū nouū. Cantate dño om
nis terra. Ferialiter an̄. Aſpi
ce in me et miſerere mei ſm iu
dicium tuū dñe deus. Cap.
Omnia pꝛobate quod bonū
eſt tenete ab omni ſpecie ma
la abſtinete vos. D. ℞ Re
dime me dñe ⁊ miſerere mei.
Redime. ℣. Pes eni meꝰ ſte
tit in via recta in eccleſijs bn̄
dicam te domine. Redi. Glo
ria. Redime. ℣. Ab occultis
meis munda me dñe. Et ab
alienis ꝑce ſuo tuo. Collcā